

BEL PES

A z u m a K o n d o

Pred njim
je bila hladna miza
in tam na drugi strani
je bilo dekle
z nasmehom kot otrok.

Nista bila zaljubljenca,
pa sta se vendar ljubila.
Še včeraj sta si bila tuja,
pa ju je naključje zvezalo.
Ko on odšteje
par bankovcev,
bo s tem konec
te male ljubezni.

Pomolila je dlan čez mizo,
mehko dekliško dlan.
Tam daleč nekje so kipeli in padali
položni griči
in modra reka je počasi šumela mimo njih —
prizorišče njene rodne vasi.

On je začutil
nenadno bolečino v hrbtu —
dekletovo domotožje
je teklo skozi njegovo telo kot bel pes.

ANDANTE

I š i r o K o n o

Jabolko
je padlo z okna vlaka
nekega deževnega dne.

Deček je jokal.

Jabolko
je naslonilo lice na železniški prag
in bilo mu je mraz.